

عنوان مقاله:

دلالت های براهین اثبات خداوند بر تشکیک خاصی وجود در اندیشه ابن سینا

محل انتشار:

دوفصلنامه جستارهای فلسفه دین، دوره 9، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

آیسودا هاشم پور - دانشجوی دکتری حکمت متعالیه دانشگاه اصفهان

علی محمد ساجدی - دانشیار گروه فلسفه و کلام دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

یکی از احکام مهم مسئله وجود در هستی‌شناسی، مسئله تشکیک در وجود است که بطور خاص در فلسفه ملاصدرا مطرح و مختصات آن روشن شده است. لکن به نظر می‌رسد با تفتن در آرای پیشینیان نیز بتوان شالوده‌ی این مسئله را پیگیری نمود. نوشتار حاضر با روش توصیفی-تحلیلی، دلالت‌های براهین اثبات خداوند در فلسفه ابن‌سینا بر مسئله تشکیک خاصی وجود که نوع غالب آن در تشکیک طولی وجود مطرح شده را مورد بررسی و ارزیابی قرار می‌دهد. مطابق نتایج این جستار اگرچه مسئله اصالت وجود یا ماهیت در فلسفه ابن‌سینا فاقد جایگاه مشخص است، اما براهین اثبات خداوند نزد وی با تفکری کاملاً وجودی ایراد شده است؛ چنان‌که سه رکن اصلی مسئله تشکیک در وجود یعنی «وحدت در وجود»، «کثرت در وجود» و «عینیت وحدت و کثرت در وجود»- که خود مستلزم وحدتی فراگیر و کثرت شمول است- از براهین اثبات خداوند نزد ابن‌سینا و مبانی هر یک از براهین، قابل استنباط می‌باشد.

کلمات کلیدی:

ابن سینا، براهین اثبات خداوند، وحدت در وجود، کثرت در وجود، عینیت وحدت و کثرت در وجود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1254275>

